

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 578

van **CARMEN RYHEUL**

datum: 16 maart 2023

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Ernstige milieuvervuiling - Groepsvorderingsmogelijkheid

Een van de essentiële aanbevelingen in het eindrapport van 28 maart 2022 van de Onderzoekscommissie PFAS-PFOS van het Vlaams Parlement bestond erin dat de Vlaamse Regering, in overleg met het federale niveau, moest onderzoeken of het toepassingsgebied van de groepsvordering zou kunnen worden uitgebreid naar ernstige milieuvervuiling.

Op die manier zouden partijen die schade lijden, zich kunnen verenigen via een 'rechtsovername tot collectief herstel', en dus als groep een vordering bij de rechter kunnen inleiden om zo een vergoeding voor de door hen geleden schade te bekomen.

Tot op heden voorziet Titel 2 van boek XVII van het Wetboek van economisch recht, waarin de zaken worden vastgelegd waarvoor in België een groepsvordering kan ingeleid worden, immers nog altijd niet in de groepsvorderingsmogelijkheid ingeval van ernstige milieuschade.

Midden 2022 stelde de federaal minister van Justitie in De Kamer dat dergelijk overleg bij zijn weten nog altijd niet werd opgestart. Meer zelfs, nadat zijn federale diensten proactief contact opnemen met de bevoegde Vlaamse minister antwoordt deze laatste: "Vlaanderen is de aanbevelingen van de PFOS-Commissie nog aan het verwerken op Vlaams niveau. Ik volg het nauwgezet op."^[1]

Intussen zijn wij na de uitvaardiging van hogervermelde aanbeveling bijna 1 jaar later, maar is er voor de Vlaamse bevolking nog steeds geen mogelijkheid tot het instellen van een groepsvordering ingeval van ernstige milieuschade.

1. In welke mate gaf de minister, in samenspraak met de overige leden van Vlaamse Regering, intussen al gevolg aan hogervermelde aanbeveling? Werd het overleg met de Federale Regering hierover al opgestart? Zo niet, waarom niet en wanneer zal het eerste overlegmoment plaatsvinden? Zo ja, op welke data vonden al overlegmomenten plaats en wat heeft dit overleg al opgeleverd?
2. Achten de minister het juridisch-technisch mogelijk om, mits de Federale Regering hiertoe vanzelfsprekend de vereiste parlementaire initiatieven neemt, de groepsvorderingsmogelijkheid ingeval van ernstige milieuschade in Titel 2 van boek XVII van het Wetboek van economisch recht in te laten, of achten ze het meer opportuun en haalbaar om hierover op Vlaams niveau een eigen Vlaamse decretale regeling uit te vaardigen?

Indien de minister zou opteren voor een eigen Vlaamse regeling, in welk tijdspad zal desgevallend voorzien worden om tot dergelijke regeling te komen?

[1] Zie <https://www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=qrva&language=nl&cfm=qrvaXml.cfm?legislat=55&dossierID=55-B086-1188-1175-2021202215373.xml>.

ANTWOORD

op vraag nr. 578 van 16 maart 2023

van **CARMEN RYHEUL**

Ik volg de analyse van de onderzoekscommissie dat we moeten onderzoeken hoe we in een dossier zoals de PFAS-verontreiniging de rechtspositie van de schadelijders kunnen versterken, zodat zij sterker staan tegenover grote vervuilers.

De mogelijkheid van een collectieve rechtsvordering is dan zeker een interessante piste. Hiervoor dient Vlaanderen inderdaad in overleg te gaan met de federale collega's. Omdat dit echter een belangrijke impact heeft op de Vlaamse bevoegdheden is echter wel van belang dat we eerst op Vlaams niveau bepalen hoe we dit concept willen invullen. Betreft het enkel ecologische schade of zal het ook gezondheidsschade en eventueel (economische) landbouwschade omvatten? Welke zijn de organisaties die we een dergelijk vorderingsrecht wensen toe te kennen? Is het aangewezen om – zoals nu voorzien in het wetboek economisch recht – enkel de rechtbank van Brussel bevoegd te maken, of is het net meer aangewezen dat de lokale rechtbank van eerste aanleg de vordering kan behandelen?

Het is ook belangrijk dat we nagaan of en hoe we onze Vlaamse handhavingsbevoegdheden hier voor kunnen gebruiken. De ecologische schade kan immers ook gezien worden als een publieke schade – berokkend aan de maatschappij als geheel - die gerelateerd is aan de bevoegdheden van het Vlaamse gewest. De bevoegdheid om eventuele herstelacties te bepalen met betrekking tot dergelijke publieke schade komt in het kader van leefmilieu toe aan de Vlaamse decreetgever en niet aan de federale wetgever.

Ik wens deze verschillende pistes dan ook eerst verder te onderzoeken en waar nodig af te stemmen met mijn betrokken collega's uit de Vlaamse regering alvorens ik dit via de interministeriële conferentie leefmilieu of via de gezamenlijke interministeriële conferentie leefmilieu en gezondheid bespreek met mijn collega's in de federale regering.